

[Pohádka o Janovi, dívce a zlém čaroději]

Ladislav Hejdánek

◆ fragment | pohádka, česky, vznik: 1955 ◆ poznámka: rukopis v sešitě A5 s číslem 15

◆ fragment | fairytale, Czech, origin: 1955

[Pohádka o Janovi, dívce a zlém čaroději] [1955]

Je tomu už dávno, co v jedné smutné zemi žila smutná královská rodina. Neštěstím té země byl zlý čaroděj, proti němuž nikdo neznal pomoci. Nebyl to obyčejný čaroděj: nebylo jej nikdy vidět, nikdo jej neznal, mnoho lidí dokonce nevěřilo, že vůbec nějaký čaroděj v zemi žije. To byli ti, které měl čaroděj už docela ve své moci. Čaroděj nedělal žádné divy, nic neproměňoval, ale vstupoval do lidských myslí, srdcí a duší a oslepoval je, aby se jeho našeptávání lidé nedovedli bránit. Bylo několik lidí, kteří cítili jeho zlé působení a ti často jiné upozorňovali na velké nebezpečí, které zemi hrozilo. Jejich hlas však nikdo nebral vážně, protože nedovedli říci nic o pravých úmyslech čarodějových. Každý sice viděl, že není něco v pořádku: lidé byli na sebe zlí, lhali si a klamali se navzájem, okrádali se, nosili v srdci nenávist, byli v ustavičných sporech, a co hlavně, byli z toho neradostného života nešťastní a hledali zapomenutí v nových zlých činech. Opíjeli se, byli k sobě hrubí a neuměli mít nikoho rádi. Ztratili své domovy, které se jim staly peklem, z něhož utíkali do krčem a do zápasnických arén.

Byl to zlý, smutný život v té zemi. To bylo jasné každému nebo téměř každému; a bylo to jasné i králi, který viděl, jak jeho království chátrá a jak slábne a ztrácí sílu proti případnému útoku nepřátel. Proto vyhlásil po celém království, že toho, kdo by dovedl najít příčinu tak zlého stavu a kdo by ji dovedl také odstranit a přivést království zpět do květu, učiní svým nástupcem a dá mu hned polovinu svého království, protože neměl dědiců.

Mnoho odvážných a moudrých mužů se pokoušelo najít cestu k nápravě, ale bylo také mnoho podvodníků, kteří chtěli pouze ulovit pro sebe království. Urodilo se mnoho dobrých rad, ale žádná nevedla k cíli. Tak to trvalo už několik let.

V té době žil v královském městě starý muž, který opatroval jednu šlechtickou knihovnu. Měl nadaného syna Jana, který vynikal ve všech předmětech. Všude jinde by byli lidé rádi, že takový hoch žije mezi nimi, a přáli by mu hodně úspěchů. Ale v té zemi to bylo všechno začarováno, a [zde text přestává – pozn. red.]

* * *

[další poznámky autorovy:]

Jak zlý čaroděj kroutí a zpotvořuje činy a myšlenky mladého chlapce až na pokraj zoufalosti a zničení, a jak hodná a moudrá dívka z lásky k němu čelí čarodějovým kouskům, ale nad čarodějem nevyhrává – a ani vyhrát nechce. Chce jen zachránit svého milého, kdežto on chce zachránit všechny. Jí se věc daří, jen pokud se nedaří věc jemu, a naopak. A nad tím vším se čaroděj šklebí a jistí [???] se vítězstvím. Jaký tomu udělám konec, ještě nevím; a ani mne to nezajímá. Poutá mne už dlouho ta situace...

* * *

Budu proti tobě bojovat, protože se tě bojím a lidé se tě bojí; člověk nikdy nemá nechat v celém vesmíru nic, čeho by se bál. Člověk se nemá bát, nesmí se bát.

(boj proti bázni z dívky a o dívku)